

Tyranie skupinového chatu

Rumoer

Rumoer
Tyranie skupinového chatu
12. 11. 2025

<https://rumoer.noblogs.org/post/2025/11/25/the-last-rumoer-ever-nr-9/>
Přeloženo

anarchistickaknihovna.org

12. 11. 2025

Obsah

Tyranie skupinového chatu	3
Dezerce!	5

Tyranie skupinového chatu

Touto dobou s sebou téměř každý v našem okolí neustále nosí mobilní telefon (ať už “chytrý” nebo ne). Telefony si v vynutily dominantní přítomnost v naší každodennosti a setkáních se světem okolo. Vstup (input) se neustále vnucuje do našich životů a průběžně vytváří výstup (putput) pro fyzly a korporát. Tento paralelní svět v našich kapsách nás vyrušuje od činností ve skutečném světě a nechává nám málo prostoru pro vědomé jednání a především pro skutečné prožívání.

Proti věčné přítomnosti telefonů a pro spontaneitu!, Rumoer
#1, zima 2020

Když se ohlédneme na články z Rumoer č.1; 2; 5 a 5,5 které projednávají problémy spojené s telefony, však víte, ti malí práškači v našich kapsách... Od prvního článku před pěti lety na toto téma je zjevné, že je součástí široké diskuze, nicméně nelze než dojít k názoru, že přítomnost telefonů se stala mnohem normalizovanější - obzvláště pro generaci, která s nimi vyrostla a nikdy nepoznala život bez nich. Telefon je nepostradatelnou součástí každé činnosti: cestování, socializování, vzdělávání i práce, odpočinku a dokonce aktivismu. Není tajemstvím, že tato malá zařízení jsou nám nezdravými (obzvláště psychicky, ale začínají nás ovlivňovat i fyzicky) i toto začíná být tématem běžného diskurzu. Nicméně tento text, stejně jako texty předchozí, se nevěnuje konkrétně tomuto problému. Předchozí články byly o anarchitech! a obzvláště jak používání telefonů ovlivňuje to jakým způsobem se organizujeme, naši bezpečnost, naše společenské vztahy a naši schopnost jednat.

Předpoklad, že je tvůj telefon odposloucháván AIVD (nizozemská rozvědka) nebo policií zakořenil v každém z nás. Setkání bez telefonů je normou, bez ohledu na téma. Je to dobrým trendem ať už se projednává organizace „soup kitchen“ (legální), nebo příprava žhářského útoku (celkem nelegální), nesejde na tom - telefony pryč. Nikdo mimo setkání by neměl vědět kdo co říkal, kdo mluvil nejvíce či nejméně, kdo s kým diskutoval, nebo byl v konfliktu, kdo s kým nejlépe vychází.

Nicméně protitelefonový trend selhává mimo beztelefonová setkání. Každý si nosí mobil s sebou a je možné vysledovat kteří lidé jsou přihlášení ke stejnému telefonnímu vysílači v konkrétní čas. Když se vypínají, a když opět se zapínají, dochází k tomu současně, což ulehčuje

práci při sledování skupiny skrze telefonní věže*. Jedna plus jedna rovná se dva.

Ale nejnebezpečnějším, neefektivním a především vyčerpávajícím výsledkem beztelefonových setkání je skupinový chat na Signalu, jaká to ironie! Dle mého tvorba těchto prokletých proudů zpráv, reflektuje typickou liberálně-demokratickou tendenci v nás. Je to podobné jako lidé kteří se účastní voleb: jsme proti systému, ale možná, že ho můžeme učinit o trochu lepším (v tomto případě bezpečnějším) alespoň pro teď. Používání Signalu kombinované s další „zabezpečenou technologií“ a úpravami telefonu (jako pokusy o zneškodnění Googlu), ve mně vzbouzí podobné myšlenky.

Mnoho z vás podotkne, že taková skupinová konverzace je vytvořena ve jménu efektivity, ale my věříme v opak. A to je přesně to, o čem se musíme všichni pobavit: jak telefony ovlivňují způsob jakým se organizujeme? A dávej pozor! Nebudeme zde moralizovat. Je to právě díky naší rozsáhlé zkušenosti s účastí na skupinových chatech, že jsme se naučili k jejich odporu.

Když zanalyzujeme skupinový chat, vidíme že se jedná o kumulovanou sněžnou kouli/nekohezní strom konverzací. Mobilizační orgány bez možnosti diskuze a zapojení, několik vůdců volajících do akce nebo k události bez jakéhokoliv dialogu nebo přesvědčování a existuje očekávání, že se prostě ukáže. Žádné vášnivé konverzace, plánování, tvoření afinit, jenom odpad, „uvidíme se tam!“ Je pravda, že signalová skupina nepřispívá kritice a diskuzi. Všichni víme jak rychle dokáže konverzace eskalovat v naprostý chaos. Obrazovky postrádají emoce, vzájemně se nevidíme a nikdo nevíme jestli se někdo směje, je sarkastický, podrážděný, říká něco tvrdého, ale konstruktivním způsobem, nebo je do běla našťvaný a během živého setkání by házel židli. Nevíme to, protože s ním nejsme. Nejhorší je, že si to můžeme domyslet a obvykle si to domýšlíme na základě projekce vlastních pocitů. Proto se diskuzím v skupinových chatech vyhýbáme a nebo se lidé skupinovým chatům s diskuzemi vyhýbají obecně. Co zbývá je autoritářská mobilizace hledaných (wanted) pěšáků, potavy demonstrací a akce.

Jasně, že to nefunguje, a to z dobrého důvodu! A výsledek? Skupinový chat vykrvácí k smrti a stává se neaktivní. Snažit se vehnat chatům nový život je ve skutečnosti nemožná práce, obzvláště, pokud Signal nahradil všechny jiné formy kontaktu. Co kdysi začalo s nadšením a vášní - s výhledem do budoucnosti - je mr-tvé!

Dezerce!

Když žiješ ve squatu a víš, že máš napíchlej telefon... Co potom? No znamená to, že hodně jezdíš na kole...

R.R. o přípravách akcí RaRa

Abychom tenhle článek mohli nějak uzavřít, navrhujeme řešení. Ne jenom proto že se to po kritice praxe očekává, ale i proto že je to „essencial“ pro toto téma. Ale nebudeme tím ztrácet mnoho času, protože řešení je, stejně jako citace nad tímto textem, velice jednoduché.

Naprosto netelefonní organizace: DEZERCE! Žádný telefon, nasedni na kolo, nebo jdi pěšky - na všechna bezpečná setkání. Zažij svobodu, absurdní a někdy děsivý pocit, že se můžeš pohybovat a mluvit mnohem volněji. Až to zažiješ, mohl by sis uvědomit jak neuvěřitelně zvláštní je to pocit. Je to chvíle kdy si konečně uvědomíš, že telefony vstoupili do naší žité zkušenosti a psyché. Přípodobnění k detoxu není nadsázka.

Získáme zpět (a nebo vůbec poprvé) přijdeme na zapomenuté schopnosti. Jak se dostat na místo setkání? Opraš mapu města – kde se vůbec dají pořádit? -, navigace pomocí orientačních bodů v městském prostředí a kompas. Čas n wtf? Žádné pečlivé plánování za pomoci mapové aplikace, ale odhat prostoru a času tak aby ses dostal na setkání. Možná dorazíš příliš brzy, ale alespoň máš třebas půl hodinu pro sebe, čas na přemýšlení, reflexi, tak aby tvé další počínání bylo s odhodláním...

Přečti si „Tipy proti telefonům“ v Rumoer číslech 5 a 5.5

*Nedávno byli odsouzeni dva neo-náckové a vypínání a zapínání telefonů bylo použito k jejich odsouzení, čas během kterého byli jejich telefony vypnuté a místo jejich vypnutí bylo shledáno jako dostatečný důkaz pro jejich geolokaci a usvědčení k účasti na akci.